

Libe

Scn. 6. quale istud. Non pmanebit spūs meus in ho-
minibus istis qm̄ caro sunt. Tūc ḡ demōstra-
uit eū et traditū cui dictū fuerat terrā mādu-
cabis. **Ep̄. 2.** Plus aut̄ aptius h̄ p̄dicat vbi dicit. Et
vos cū essetis mortui delictis et peccatis ve-
stris in quibus aliqui ambulastis scdm̄ seculū
mudi hui⁹ fm̄ p̄ncipē pr̄tis aeris. spūs huius
qui nūc opatur in filijs diffidētis: in qb⁹ et nos
oēs aliqui p̄uersati sumus in desiderijs carnis
nostre: faciētes volūtatis carnis et affectionū
et eramus natura filij ire sic et cereri. Filij diffi-
dētis sunt infideles: quis h̄ non est anq̄ fide-
lis fiat. Quocirca oēs hoies ab origine s̄ p̄n-
cipe sunt potestatis aeris: qui opat̄ i filijs dif-
fidentis. Et qd̄ dixi ab origine: h̄ est qd̄ dicit a
postolus natura et se fuisse et sicut ceteros. Na-
tura sc̄z vt est deprauata pctō: nō vt recta cre-
ata est ab initio. Modus aut̄ iste q̄ traditus ē
hōm̄ diaboli pr̄tate: nō ita debet intelligi: tāq̄
hoc deus fecerit aut fieri iusserit q̄ tm̄ p̄mi-
serit: iuste tñ. Illo em̄ deserere peccantē: pcti
auctor ilico inuasit. Nec ita sane de⁹ deseruit
creturā suā vt nō se illi exhiberet deū crea-
tem et viuificantē: et inter penalia mala etiam
bona malis multa p̄stantē. Nō em̄ p̄tinuit in
ira sua miserationes suas: nec hoies a lege
sue pr̄tis amisit: qm̄ in diaboli pr̄tate esse p̄mi-
sit: qz nec ip̄e diabolus a pr̄tate oipotētis alie-
nus est: sic neq̄ a bonitate. Naz et maligni an-
geli vñ malicijs s̄sisterēt vita: nisi p̄ eū q̄ vi-
uificat oia: Si ḡ p̄missio peccatorū p̄ iram dei
iustā hoies subdidit diabolo: p̄fecto remis-
sio peccatorū p̄ recōciliatiōem dei benignam
cruit hominem a diabolo

Ps. 76

De cōsilio dei quo ei placuit vt pr̄tās diabo-
lū nō potētia: sed iusticia vinceret. **Ca. XIII**
n On aut̄ diabolus potentia dei sed iu-
sticia sup̄andus fuit. Nā qd̄ oipoten-
te potentius. Aut cui⁹ creature po-
testas: pr̄tati creatoris p̄pari pōt. Sed cū dia-
bolus vicio p̄uersitatis sue factus sit amator
potentis et desertor: oppugnato: qz iusticie. sic
enim et homines eum tantomagis imitantur
q̄tomagis neglecta vel etiam perosa iusticia
potētis student: eiusqz vel adeptione letātur
vel inflammantur cupiditate: placuit deo: vt
p̄pter eruēdū homines de diaboli potestate
nō potentia diabolus sed iusticia vinceretur:
atqz ita et homines imitantes xpm̄: iusticia q̄-
rerent diabolū vincere nō potentia. Nō qz
potentia quasi mali aliquid fugienda sit: sed
ordo seruandus est quo p̄rior est iusticia. Nā
quanta potentia potest esse mortalium. Ne-
neant ergo mortales iusticiam: potentia im-

mortalibus debetur. **Qui comparata quan-**
talibet eorum hominum qui potentes vocā-
tur in terra: ridicula infirmitas inuenitur: et
ibi foditur peccatori fouea: vbi videntur ma-
li plurimū posse. Tanta autem iustus et dicit
Beatus hō quem tu erudicris dñe: et de lege
tua docueris eum. Ut mitiges ei a dieb⁹ ma-
lignis: dōec fodiat peccatori fouea. Quoniā
non repellet dñs plebez suam: et hereditatē
suam non derelinquet. Quoadusqz iusticia
cōuertatur in iudicium: et qui habēt eā oēs re-
cto sunt corde. Hoc ḡ tempe quo differēt potē-
tia populi dei: non repellet dñs plebem suā
et hereditatem suam non derelinquet: quan-
talibet acerba et indigna ipsa humilis atqz in-
firma patiat̄: quoadusqz iusticia quā nunc ha-
bet infirmitas piorum: conuertat̄ in iudiciū
hoc est iudicandi accipiat potestatem. Qd̄ iu-
stis in fine seruetur. cum precedentem iusti-
ciam ordine suo fuerit potentia subsecuta. po-
tentia quippe adiuncta iusticie. vel iusticia ac-
cedente potentie: iudiciaria potestātē facit.
p̄tinet aut̄ iusticia ad voluntatē bonā. Cū di-
ctū est ab angelis nato christo: Gloria i excel-
sis deo: et in terra pax hoibus bone voluntatis.
Potentia vero sequi debet iusticiā: non p̄ci-
re. Ideo et in rebus sc̄dis ponit. i. p̄sp̄eris. Se-
cunde aut̄ a sequēdo sunt dicte. Cum em̄ bea-
tum faciant: sicut sup̄ius disputauimus: due
res bene velle: et posse q̄ velis: nō debet esse
illa peruersitas: que in eadez disputatiōe no-
tata est vt ex duabus rebus que faciunt bea-
tum posse quod velit homo eligat. et velle q̄
oportet: negligat. cum prius debeat habere
voluntatem bonam: magnā vero postea po-
testatē. Bona porro voluntas purganda est
a vitijs a quibus si vincit homo: ad hoc vinci-
tur vt male velit: et bona iam voluntas eius
quō erit. Oportendū est itaqz vt potestas nūc
detur. sed cōtra vicia: p̄pter que vincēda po-
tentes nolunt esse hoies: et volunt p̄pter vin-
cendos homines. Ut quid hoc. nisi vt vere vi-
cti falso vincant. ne sint veritate sed opinio-
ne victores. velit homo prudens esse: velit
fortis velit tempans: velit iust⁹ atqz vt hec ve-
racit̄ possit. potentia plane optet atqz app̄erat
vt potens sit in seip̄o: et in iro mō aduersus se
ip̄m p̄ seip̄o. **Meta** vero que bene vult: et tñ
nō potest. sicut ē immortalitas: et vera ac ple-
na felicitas desiderare non cesset et patienter
expectet.

Ps. 93

Ubi. 5.

Ubi. 5.

Luc. 2.

De omnium debito per nihil debentem
christo soluto.

Capitulum. XIII.

Que est igitur iusticia qua victus ē diabolus? **Q**ue: nisi iusticia iesu xpi: et quō victus est. qz cū in eo nihil morte dignū inueniret: occidit eū tñ. **E**t vtriq; iustū est vt debitores q̄s tenebat liberi dimittātur in eū credētes quē sine villo debito occidit h̄ est q̄ iustificari dicimus in xpi sanguine. sic quippe in remissionē pctōz n̄oz innocēs sanguis ille effusus est. **U**ñ se dicit in psalmis: in mortuis libez. **S**olus em̄ a debito mortis: liber est mortu⁹. **H**inc et in alio psalmo dic̄. que nō rapui tūc exoluebāt. rapinā volēs intelligi pctm̄: qz vsurpatū est etra licitū. **U**ñ p̄ os etiā carnis sue sicut in euāgelio legitur dicit. **Joh. j. 4.** **E**t ecce venit p̄nceps mūdi h̄: et in me nihil ueniet. i. nullū peccatū. **S** vt sciant oēs inquit qz volūtate p̄ris mei facio: surgite eam⁹ hinc. **E**t p̄git inde ad passionē vt p̄ debitorib⁹ nob̄ qd̄ ip̄e nō debebat exolueret. **N**unq̄d isto iure equissimo diabolus vinceret: si potētia cristus cū illo agere nō iusticia voluisset sed post posuit qd̄ potuit vt p̄s ageret qd̄ oportuit. iō aut̄ illū esse opus erat et hoīem et deū. **N**isi em̄ hō esset nō poterat occidi. **N**isi et deus esset nō crederet̄ noluisse qd̄ potuit s̄ non potuisse qd̄ voluit. **N**ec ab eo iusticiā potētie prelata fuisset: sed ei defuisse potētiam putarem⁹. **N**unc vero hūana p̄ nob̄ passus est. qz hō erat: sed si voluisset etiā h̄ non pati potuisset. qz de⁹ erat. **I**deo gratior facta est in hūilitate iusticia. q̄a posset si noluisse hūilitatē nō p̄peti tāta in diuinitate potētia: ac sic a moriēte tam potente nobis mortalib⁹ ipotentib⁹ et cōmēdata est iusticia et p̄missa potētia. **H**oz em̄ duoz vnū fecit moriēdo: alterz resurgēdo. **Q**uid em̄ iusti⁹ q̄ vsq; ad mortē crucis p̄ iusticia puenire. **E**t qd̄ potētius q̄ resurgere a mortuis: et in celuz cū ip̄a carne in q̄ est occis⁹ ascēdē. **E**t iusticia s̄ p̄s: et potētia postea diabolū vicit. **I**usticia scz qz nullū pctm̄ habuit: et ab illo iniustissime est occisus. potētia x̄o: qz reuixit mortu⁹: nunq̄ postea moritur⁹. **S**z potētia diabolū vicissz et si ab illo si potuissz occidi q̄uis maior sit potētie et ip̄am mortē vincē resurgēdo q̄ vitare viuēdo. **S**z aliud ē p̄p̄ qd̄ iustificamur i xpi sanguine: cū p̄ remissionē pctōz eruimur a diaboli potestate: h̄ ad id p̄inet qd̄ a xpo iusticia diabolus vincit nō potētia. **E**t infirmitate q̄ppe quā suscepit in carne mortali: nō ex immortalī potētia crucifixus est xps: de q̄ tñ infirmitate ait ap̄lus. **Ad infirmū ē dei: forti⁹ ē hoīb⁹.** **In q̄ sit diabol⁹ vict⁹ a xpo. Ca. XV** **Q**uoniam ē itaq; difficile videre diabolū victū: qm̄ qui ab illo occisus est resur-

rerit. **I**llud est maius et ad intelligendū p̄fundius: videre diabolū victū qm̄ sibi vicisse videbāt. i. qm̄ xpus occisus est. **S**ic em̄ sanguis ille qm̄ eius erat qui nullū habuit oīno peccatū ad remissionē nostroz fusus est peccatoz: vt qz eos diabolus merito tenebat: quos peccati reos cōditione mortis obstrinxit: hos p̄ eum merito dimitteret quē nullius peccati reum ī merito pena mortis affecit. hac iusticiā victus et hoc vinculo vincit⁹ est fortis vt vasa ei⁹ eriperent: que apud eū cū ip̄o et angelis eius fuerūt vasa ire: et in vasa misericordie verterentur. **N**ec quippe vba ip̄ius dñi nostri iesu christi de celo ad se facta cū primū vocatus ē: narrat ap̄lus **Paulus.** **N**am inter cetera q̄ audiuit etiā hoc sibi dictū loquit. **A**d h̄ em̄ tibi apparui vt cōstituā te ministrū et testem eoz q̄ a me vides: quibus etiā p̄ eotibi liberans te de p̄p̄o et de gentibus in quas ego mitto te aperire oculos cecoz: vt auertant a tenebris et a potestate sathane ad deū: vt accipiant remissionem peccatorum et sortem que in sanctis: et fidem que in me est. **U**nde et exhortans idē ap̄lus credentes: et ad gratiarū actiōem deo patri: qui eruit nos inquit de potestate tenebrarum: et transtulit in regnū filij caritatis: in quo habemus redemptiōem in remissionē peccatorum. **I**n hac redemptione tanq̄ precium p̄ nobis dat⁹ est sanguis christi: quo accepto diabolus non ditatus est sed ligatus vt nos ab eius nexibus solueremur. **N**ec quē: q̄ secum eozum quos christus ab omni debito liber indebite fuso suo sanguine redemissz peccatoz retribus inuolutum traberet ad se cunde ac sempiternę mortis exitium: sed hactenus morerentur ad christi gratiam p̄tinentes: p̄cogniti et p̄destinati et electi ante cōstitutiōem mundi: quatenus p̄ illis ipse mortuus est christus: carnis tantum morte nō spiritus.

Ad quam vtilitatem fidelium renatorum mala que per originale peccatum sunt cōtracta: conuersa sint. **Capitulum. XVI.**

Quamuis enim et ip̄a mors carnis de peccato primi hominis originaliter venerit: tamē bonus eius vsus gloriosissimos martyres fecit. **E**t ideo non solū ip̄a: sed omnia seculi huius mala dolores: laboresq; hominū q̄ q̄ de peccatorum: et maxie de peccati originalis meritis veniant: vñ facta est et ip̄a vita vinculo mortis obstricta: tamen et remissis peccatis remanere debuerūt: cum quibus homo pro veritate certaret: et vnde exerceretur virtus fidelium: vt nouus